

Hned z počátku řečeného nařízení jest naznačeno, které důvody pohnuly radu ministrův k tomuto ustanovení. Nerozhodla při tom pouze potřeba, aby se pokladu státnímu zaopatřily nové pomůcky, nýbrž nadvládala při tom hlavně i ta úvaha, že pro pospolitou živnost, pro oběh peněz i pro národní výrobnictví, čili produkci, obzvláště v těžkých časech vznikají hlavní škody, když značné summy hotových peněz často na dlouho odjaty jsou obchodu, a že i pro vlastníka uložené u soudu summy jest to jenom užitečné, když mu z peněz bez užitku ležících, které on opominul, kde jinde uložití na úroky, dávány budou aspoň 3procentové úroky (interesty).

Neleží to ani ve slovech, ani ve smyslu dekretu ode dne 29. května 1848, č. 1066/M. F., že by se proti vůli toho, jemuž přísluší právo k ukládání složených u soudu hotových peněz na úroky, a jenž jest s to, aby vymohl uložení těch peněz na jiném místě nebo vydání jich ze skladu soudního, peníze tyto odváděti měly do fondu pro splácení dluhův státních. Povšechným prohlášením řečeného ministeriálního nařízení mohl se každý o tom dovědět, že uložené u soudu hotové peníze, nebylo-li o nich ve čtyrech nedělích ustanoveno, že se mají kde jinde uložití, odvádějí se do fondu ku splácení státních dluhův; musí se tedy měti za to, že účastníci, kteří se mezi tím nepříčinili k uložení depositních peněz někde jinde, srozuměni jsou s uložení jich u fondu pro splácení státních dluhův, pročť jest tím méně potřeba, aby účastníci nebo zástupcové jejich byli napřed předvoláni a v té věci vyslechnuti, an depositní peníze odvedené do fondu pro splácení státních dluhů, kdyby se stalo, žeby od soudu právo k nim majícím měly býti vydány nebo někde jinde na úroky uloženy, na každou žádost účastníkův bez prodlení, a sice v stejném druhu (sortě) peněz, zase navráceny budou.

Od odvádění do fondu pro splácení státních dluhův nejsou sice dle §§. 1. a 9. nadzminěného ministeriálního nařízení ani složené u soudův peníze sirotkův a opatrovancův osvobozeny, poněvadž se pod určením těchto peněz k ukládání na úroky, o němž se v §. 1. stala zmínka, nikterak nevyrozumívá všeobecný předpis, že se takové jmění má ukládati na úroky, nýbrž pod tím jen určité (speciální) vynaložení určité hotovosti, sirotkům neb opatrovancům náležející, vyrozumívati se má, jako, též pauhé očekávání, že se brzo zakročí u soudu o vydání nebo uložení na jiném místě takových peněz z neodbytných ještě pozůstalostí, ze sirotčích, kuratelních nebo jiných u soudu uložených majetností (mass), nedává ještě k tomu práva, aby se proto nestalo odvedení spůsobilé k tomu hotovosti peněžné, nýbrž jen tehdá, když se již vyjednává o uložení takových u soudu složených peněz na jiné místo, má se dle §. 9. ministeriálního nařízení ode dne 29. května 1848, číslo 1066/M. F., čekati na rozhodnutí; o nějakém nebezpečství, do kterého by tím sirotci neb opatrovanci přišli, může při tom tím méně býti řeč, an ukládání podobných peněz do veřejných fondův i bez zvláštního pojištění bylo vždy zákonité, a ostatně uložení řečených peněz do fondu pro splácení dlu-